

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 4T/18/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5720010411
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing., Mgr. Martin Bekeš
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2021:5720010411.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Martin Ing. Mgr. Martin Bekeš na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.05.2021 v Martine takto

rozhodol:

obžalovaný
Z. M., nar. XX.XX.XXXX N. Ž., trvale bytom F. F., H. S. XXX/X,

je vinný, že

dňa XX.XX.XXXX v čase približne o 14.15 hod. viedol svoje osobné motorové vozidlo zn. Š. X., ev. č.: T., v Z. v pravom jazdnom pruhu po ceste č. X/XX na V.. A. v smere z N. do R. R., pričom v blízkosti obchodného domu C., obžalovaný napriek tomu, že vodič P. Z. H., nar. XX.XX.XXXX, ktorý viedol súbežne v ľavom jazdnom pruhu tejto cesty osobné motorové vozidlo zn. B. J., ev. č.: Z., zastavil svoje vozidlo pred priechodom pred chodcov, aby umožnil bezpečne prejsť cez cestu chodcom stojacim na ostrovčeku po ľavej strane vozovky na stranu právu, svoje vozidlo pred priechodom pre chodcov nezastavil, keďže sa nevenoval plne vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke nerešpektujúc ustanovenia § 4 ods. 1 písm. c), písm. e), písm. f), ods. 4 Zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, následkom čoho v kilometri 138,13, potom ako cyklistka P. P. F., nar. XX.XX.XXXX prechádzajúca po prechode pre chodcov na bicykli zn. L. z ľavej strany vozovky na pravú stranu vozovky opustila ľavý jazdný pruh vozovky a vošla do pravého jazdného pruhu, obžalovaný prednou pravou časťou vozidla narazil do cyklistky P. P. F., v dôsledku čoho poškodená P. P. F. utrpela zlomeninu klenby lebečnej v temennej oblasti vpravo, epidurálne krvácanie s nutnosťou operácie a evakuácie hematómu, trieštivú zlomeninu predkolenia vpravo operovanú externým fixátorom, pomliaždenie o odreninu v oblasti chrbta, pomliaždenie a odreniny v oblasti oboch predkolení, tržno-hmoždnú ranu v oblasti spánkovo-záhlavovej vpravo, pomliaždenie a podkožný hematóm v oblasti čelovej vľavo, akútnu respiračnú insuficienciu s nutnosťou umelej pľúcnej ventilácie, pomliaždenie ľavého členka s lokálnou nekrózou, senzoroneurálnu poruchu sluchu vpravo pri zlomenine pyramídy vpravo, posttraumatickú poruchu čuchu, zaklivenú zlomeninu hlavy ľavého femuru a zlomeninu proximálneho phalangu malíčka ľavej ruky s potrebnou dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 45-50 týždňov a s možnosťou vzniku trvalých následkov,

teda

inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona,

čím spáchal

prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák.

a za to mu súd ukladá

podľa § 157 ods. 2 Tr. zák., v spojení § 37 písm. h) Tr. zák. a § 38 ods. 2 a 4 Tr. zák., za použitia § 42 ods. 1 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere dva roky a šesť mesiacov. Súd podľa § 51 ods. 1 Tr. zák., v spojení s § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., výkon trestu odňatia slobody podmienčne odkladá a ukladá obžalovanému probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Súd podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. ustanovuje obžalovanému skúšobnú dobu na tri roky.

Súd podľa § 51 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. prikazuje obžalovanému v skúšobnej dobe:

- písomne sa ospravedlniť poškodenej.

Súd podľa § 61 ods. 2 Tr. zák., v spojení § 37 písm. h) Tr. zák. a § 38 ods. 2 a 4 Tr. zák., ukladá obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere päť rokov.

Súd podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. ruší výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Žilina sp. zn. OT/109/2020 zo dňa 11.09.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Súd podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkazuje P. P. F., nar. XX.XX.XXXX N. M. K., trvale bytom E. S. T., K. XXX/XX, s jej nárokom na náhradu škody voči obžalovanému na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Martin podal dňa XX.XX.XXXX obžalobu voči obžalovanému pre skutok uvedený vo výroku rozsudku, ktorý navrhoval právne kvalifikovať ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák.

Okresný súd Martin trestným rozkazom sp. zn. 4T/18/2020 zo dňa 25.06.2020 uznal obžalovaného vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák. a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere štrnásť mesiacov, výkon ktorého podmienenečne odložil a určil obžalovanému skúšobnú dobu na dva roky. Zároveň mu uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní tridsať mesiacov. Poškodenú s jej nárokom na náhradu škody voči obžalovanému odkázal na civilný proces. Proti trestnému rozkazu podal obžalovaný v zákonom stanovenej lehote odpor.

Súd na hlavnom pojednávaní konanom XX.XX.XXXX vykonal dokazovanie v nižšie uvedenom rozsahu. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. a) Tr. por. vyhlásil, že je nevinný zo spáchania žalovaného skutku a vypovedal v zásade zhodne ako vo výpovedi zo dňa XX.XX.XXXX. Uviedol, že si nepamätá na presný dátum, no v niektorý piatok mesiaca B. XXXX viedol osobné motorové vozidlo Š. X., ev. č. T. po ulici A. N. Z. v smere na R. R.. Túto cestu poznal, vedel, že sú na nej prechody pre chodcov, viedol po nej motorové vozidlo aj v minulosti. So svojim vozidlom sa nachádzal v pravom jazdnom pruhu dvojprúdovej cesty, v ľavom jazdnom pruhu zaregistroval vyššie vozidlo, pravdepodobne SUV, ktoré sa nachádzalo pred ním. Mal možnosť vidieť brzdové svetlá tohto vozidla. Zaregistroval, že vodič vozidla SUV svoje vozidlo pribrzdil, no domnieval sa, že tak činí z dôvodu odbočovania vľavo. Nevidel však, že by na vozidle SUV blikali smerové svetlá. Nepredpokladal, že vodič vodila SUV mieni zastaviť pred prechodom pre chodcov za účelom umožnenia chodcom prejsť cez prechod. Ako sa blížil k priechodu pre chodcov, videl, že jedna chodkyňa stojí pred prechodom pre chodcov na ostrovčeku vľavo a chce prejsť cez cestu zľava doprava. Táto urobila jeden krok vpred, avšak urobila aj krok späť a pred prechodom pre chodcov zostala stáť. Nevedel uviesť, či vozidlo SUV v čase, keď chodkyňa urobila krok smerom na prechod pre chodcov a späť už stálo pred prechodom alebo ešte len pred prechodom zastavovalo. Na ostrovčeku vľavo videl stáť aj iné osoby. Poškodenú s jej bicyklom medzi nimi stáť nevidel. Obžalovaný potom, ako sa chodkyňa z prechodu pre chodcov vrátila na ostrovček medzi cestami, sa domnieval, že môže so svojim vozidlom pokračovať v ceste a cez prechod bezpečne prejsť. Svoje vozidlo začal pribrzdziť pred priechodom, keďže videl čakajúcich chodcov pri nadchádzajúcom priechode. Následne narazil do poškodenej, ktorá prechádzala cez prechod pre chodcov na svojom bicykli. Narazil do nej ľavým bokom prednej kapoty svojho vozidla. Potom ako zaregistroval tento náraz, začal pomaly brzdiť, aby poškodenú z vozidla prudko nezhodil. Ona sa následne zosunula na cestu a obžalovaný vozidlo zastavil. Hneď z neho vystúpil a poškodenej poskytol prvú pomoc. Privolať záchrannú službu a zostal pri poškodenej, kým poškodenej nebola poskytnutá lekárska pomoc. Inak vypovedal v prípravnom konaní vo svojej výpovedi dňa XX.XX.XXXX, keď tvrdil, že brzdové svetlá vozidla SUV jazdiaceho v ľavom jazdnom pruhu nevidel, resp. že vôbec nezaregistroval, že by vozidlo SUV pred prechodom pre chodcov brzdilo alebo odbočovalo vľavo. Taktiež uvádzal iný moment, kedy pristúpil k brzdeniu ním vedeného vozidla, keď v pôvodnej výpovedi uvádzal, že svoje vozidlo začal brzdiť až po nehode. Pri odstraňovaní týchto rozporov tvrdil, že pravdivé sú skutočnosti ním uvádzané v pôvodnej výpovedi. Vzniknuté rozpory vysvetľoval najmä dlhším časovým rozpätím medzi nehodou a jeho výpoveďou podanou pred súdom.

Svedkyňa - poškodená P. P. F. na hlavnom pojednávaní vypovedala zhodne ako vo výpovedi zo dňa XX.XX.XXXX. Potvrdila, že dňa XX.XX.XXXX bola účastníčkou nehody, nepamätala si však na jej bližšie okolnosti, na konkrétny čas, miesto, spôsob ako k nehode došlo. Pamätala si len, že po nehode

niekomu hovorila, aby zavola jej manžela a tiež, že niekto sa jej veľmi ospravedlňoval. V predmetný deň prilbu na hlave nemala, nemala slúchadlá v ušiach, pretože ich nenosí a pravdepodobne mala slnečné dioptrické okuliare, pretože tieto mal nájsť jej manžel padnuté na ceste. Potvrdila, že zvyčajne prechádza cez prechod jazdou na bicykli, niekedy z neho zosadne a tak prejde. Ako prechádzala cez prechod pred nehodou si nespomenula. Pri dopravnej nehode utrpela dvojitzú zlomeninu na obidvoch kostiach pravého predkolenia, krvácanie do mozgu, zlomeninu lebky okolo pravého ucha, zlomeninu ľavého bedrového kĺbu a zlomeninu malíčka na ľavej ruke. Taktiež mala odreniny na chrbte, rukách a nohách. Dočasne, približne po dobu 2 mesiacov stratila sluch na pravom uchu, pretrváva u nej strata čuchu a čiastočne chuti, trpne jej ľavá časť tváre a točieva sa jej hlava. Čo sa týka bolestného, toto jej bolo uhradené poisťovňou v plnej výške, no bude si v budúcnosti, keď budú splnené zákonné podmienky, voči obžalovanému uplatňovať nárok na náhradu škody za sťaženie spoločenského uplatnenia.

Svedok P. Z. H. na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne ako vo výpovedi zo dňa XX.XX.XXXX, keď uviedol, že nepamätá si presný dátum dňa, kedy bol svedkom dopravnej nehody. V deň dopravnej nehody viedol motorové vozidlo SUV zn. B. J., ev. č. Z. smerom z mestskej časti Z. E. do centra mesta. Motorové vozidlo viedol po ľavej strane dvojprúdovej cesty, približne rýchlosťou 45 km/h. Pri obchodnom dome C. na ulici A. v Z. videl po jeho ľavej strane na stredovom ostrovčeku medzi cestami dve osoby stojace pred prechodom pre chodcov. Evidoval jednu pešiu osobu a jednu osobu, ktorá stála a držala bicykel. Usúdil, že im je potrebné umožniť prejsť cez prechod. Zvyčajne zvykne bliknúť svetlami vo vzdialenosti 20 m pred prechodom, aby dal chodcom znamenie, že zastaví vozidlo a pustí ich. Predpokladá, že to urobil aj pred dopravou nehodou. Pozrel sa do stredového spätného zrkadla za účelom overenia aká je za ním situácia na vozovke, pričom za sebou nevidel žiadne vozidlo, ktoré by sa pohybovalo za ním vo vzdialenosti 15 až 20 m a bližšie a žiadne vozidlo neevidoval ani po jeho pravej strane. Za prechodom nemal plán odbočiť vľavo, preto smerové svetlo doľava nedal. Vozidlo nezabrzdl prudko, ale plynulým spôsobom ho pred prechodom zastavil. Domnieva sa, že jeho vozidlo už stálo v okamihu, keď jedna z chodkýň spravila krok dopredu, aby cez prechod prešla, no napokon táto sa vrátila naspäť na ostrovček medzi cestami, pravdepodobne preto, že zbadala motorové vozidlo obžalovaného jazdiace v pravom jazdnom pruhu. V tom momente osoba, ktorá držala vedľa seba bicykel, na bicykel nasadla a bez zaváhania sa vydala na prechod. V pravom jazdnom pruhu do tejto osoby (poškodenej) vrazilo motorové vozidlo obžalovaného, ktoré pred prechodom nezastavilo. K tomu, či poškodená mala na hlave helmu, k tomu sa vyjadriť nevedel. Pamätá si, že na pravej strane pred prechodom nikto nestál. Motorové vozidlo obžalovaného sa podľa jeho názoru pohybovalo povolenou rýchlosťou. Po zrážke cyklistka dopadla na strechu vozidla, následne zošmykla na jeho kapotu a nakoniec spadla na zem. Obžalovaný hneď vybehol z vozidla a začal jej pomáhať. On sám zastavil na parkovisku pri obchodnom dome C. a vrátil sa na miesto nehody poskytnúť potrebnú pomoc. V predmetný deň bola viditeľnosť dobrá a bolo sucho. Po nehode mu mal obžalovaný uviesť, že chodkyňu pred prechodom pre chodcov nevidel, pretože mu vo výhľadne bránilo jeho vozidlo SUV zn. AUDI Q3.

Znalec P. S. Z. sa na hlavnom pojednávaní v celom rozsahu odvolal na závery znaleckého posudku č. 1/2020 zo dňa 21.01.2020 z č.l. 20-84 v spojení so stanoviskom zo dňa XX.XX.XXXX (č.l. 86-88). Potvrdil, že k dopravnej nehode došlo tak, že poškodená prechádzala cez cestu po prechode pre chodcov na svojom bicykli, pričom obžalovaný napriek tomu, že vodič motorového vozidla zn. B. J. jazdiaci v ľavom jazdnom pruhu zastal pred prechodom pred chodcov, aby chodcom umožnil po prechode cez cestu bezpečnej prejsť, pokračoval v jazde na ním vedenom motorovom vozidle zn. Škoda Octavia, chodcom neumožnil cez prechod bezpečnej prejsť, vozidlo nezastavil a v pravom jazdnom pruhu čelnou časťou vozidla narazil do pravého boku cyklistky (poškodenej). Obžalovaný sa so svojim vozidlom pred kolíziou pohyboval rýchlosťou 51 km/h s toleranciou ± 3 km/h. Primárnou príčinou vzniku kolíznej situácie z technického hľadiska bola skutočnosť, že obžalovaný, hoci venoval pozornosť jazde, nesprávne vyhodnotil situáciu v cestnej premávke a napriek skutočnosti, že pre oblasť zakrytého výhľadu, ktorú predstavovalo v ľavom jazdnom pruhu spomaľujúce vozidlo zn. Audi Q3 (až do zastavenia), nemohol dostatočne bezpečne posúdiť situáciu na priechode pre chodcov, najmä v časti, ktorá bola zakrytá, s vozidlom nespomaľoval a nemal snahu s vozidlom úplne pred priechodom pre chodcov zastaviť. Tento nereagoval na vzniknutú situáciu ani vtedy, keď už mohol rozpoznať pohyb z oblasti zakrytého výhľadu, osoby - cyklistky na priechode pre chodcov, z jeho pohľadu išlo o pohyb z ľavej strany na pravú, avšak v tejto pozícii už nemal dostatok času, aby kolízii zabránil. Obžalovaný sa nachádzal vo vzdialenosti približne 30 až 36 m pred priechodom pre chodcov, keď bolo zrejmé, že vozidlo zn. Audi Q3 spomaľuje pred priechodom pre chodcov. Z tejto vzdialenosti mohol obžalovaný komfortne, bezpečne a včas zastaviť vozidlo pred priechodom pre chodcov. Pre obžalovaného bola povinnosť zastaviť vozidlo pred priechodom pre chodcov z technického hľadiska nevyhnutná, najmä s ohľadom na skutočnosť, že obžalovaný nemal žiadnu možnosť objektívne vyhodnotiť, kto sa v oblasti

zakrytého výhľadu na priechode nachádza (dieťa, starší človek, osoba nižšieho veku a pod.). Oblasť zakrytého výhľadu tvorilo pre obžalovaného vozidlo zn. Audi Q3. Obžalovaný mohol zabrániť kolízii s poškodenou najneskôr, keď sa nachádzal vo vzdialenosti približne 30 až 36 m pred priechodom. Z rýchlosti, ktorou sa pohyboval s vozidlom obžalovaný, postačovalo postupne spomaľovať vozidlo do jeho zastavenia brzdením, tento mohol bezpečne svoje vozidlo zastaviť od vzdialenosti 30 m pred prechodom a viac. Poškodená mala možnosť zabrániť zrážke prerušením pohybu - jazdy na bicykli pred vstupom do koridoru pohybu vozidla obžalovaného. Z pozície, keď vystúpila z oblasti zakrytého výhľadu, mohla vozidlo zn. Škoda Octávia rozpoznať, toto vozidlo sa nachádzalo približne vo vzdialenosti 10 m pred priechodom, resp. 12 m až 15 m pred miestom kolízie. Poškodená pred vstupom do vozovky zastavila a stála s bicyklom pri jej okraji a čakala na optimálne podmienky pre prekonanie cesty P. v mieste vyznačeného priechodu pre chodcov, v snahe dostať sa na náprotivnú časť cesty P.. V danej chvíli stála a spĺňala tak technicky podmienky pre štatút „chodca“. Poškodená vstupovala na priechod pre chodcov od ľavého okraja cesty z pohľadu obžalovaného pravdepodobne až po zrejmom svetelnom signále od vodiča zastavujúceho vozidla zn. Audi Q3. Poškodená z technického hľadiska správne na prechod cez cestu použila priechod pre chodcov, pričom keď naň vstupovala, jej konaním nedošlo k vzájomnému ohrozeniu s vozidlom zn. Audi Q3, ktoré sa ako prvé, nakoľko sa nachádzalo v bližšom jazdnom pruhu, dostalo k hranici priechodu pre chodcov. Z technického hľadiska poškodená správne neprechádzala cez priechod pre chodcov ako chodec, keďže po získaní istoty, že môže vstúpiť do vozovky, rozhodla sa prekonať prechod pre chodcov jazdou na bicykli. Ako nesplnenie povinnosti vodiča zastaviť vozidlo možno z technického hľadiska vyhodnotiť konanie obžalovaného, ktorý nezastavil s vozidlom pred priechodom pre chodcov, a to napriek tomu, že v ľavom jazdnom pruhu spomaľovalo až do zastavenia pred ním jazdiace vozidlo zn. Audi Q3 v snahe umožniť prejsť cez cestu chodcom. Poškodená vstúpila na prechod najneskôr v čase približne 2,5 až 3 sekundy pred kolíziou a približne 1 sekundu potrebovala, kým naskočí na bicykel. Tento čas postačoval obžalovanému na bezpečné zastavenie vozidla pred priechodom pre chodcov. Obžalovaný nezastavil pred priechodom, intenzívne brzdiť začal po zrážke, približne 5,5 m za priechodom pre chodcov. Konanie obžalovaného neovplyvnila ani skutočnosť, že vozidlo zn. Audi Q3 zastavilo pred priechodom, čím sa vytvorila oblasť zakrytého výhľadu v ľavom jazdnom pruhu, pričom obžalovaný nevenoval tejto skutočnosti pozornosť, hoci bolo dôvodné očakávať možný pohyb osôb po priechode pre chodcov. V prípade, že sa obžalovaný spoliehal, že zabráni zrážke brzdením bezprostredne po rozpoznaní prekážky, zrážke by nezabránil, keďže takýto čas by mu nepostačoval na zabránenie kolízie. V prípade, že by poškodená nešla po prechode pre chodcov na bicykli, ale kráčala by po ňom pešo, došla by do miesta zrážky neskôr ako na bicykli, približne o 3-4 sekundy, nie je však možné vylúčiť, že by aj v takomto prípade k zrážke nedošlo, pretože je rovnako možné predpokladať, že vozidlo obžalovaného sa nachádzalo ďalej od prechodu a práve v čase, kedy sa poškodená dostala do jeho dráhy, by došlo k zrážke. Pravdepodobne chodkyňa nachádzajúca sa pred prechodom pre chodcov mali možnosť vidieť vozidlo obžalovaného a zdá sa, že chodkyňa, ktorá sa vrátila a nepokračovala v prechode pre chodcov to vyhodnotila tak, že cez prechod bezpečne prejsť nemôže.

Súd sa zároveň na hlavnom pojednávaní oboznámil s odborným vyjadrením vypracovaným znalcom Z. S. O., z ktorého vyplýva, že poškodená pri dopravnej nehode utrpela fraktúru calvy parietálne vpravo - zlomeninu klenby lebečnej v temennej oblasti vpravo, epidurálne krvácanie s nutnosťou operácie a evakuácie hematómu, trieštivú zlomeninu predkolenia vpravo - operovanú externým fixátorom, pomliaždenia a odreniny v oblasti chrbta, pomliaždenia a odreniny v oblasti oboch predkolení, tržňohmoždnú ranu v oblasti spánkovo záhlavovej vpravo, pomliaždenie a podkožný hematóm v oblasti čelovej vľavo, akútnu respiračnú insuficienciu s nutnosťou UPV, pomliaždenie ľavého členka s lokálnou nekrózou, senzorneuralnu poruchu sluchu vpravo pri zlomenine pyramídy vpravo, poruchu čuchu posttraumatickú, dňa 26.8.2019 došlo ku konverzii externej fixácie pravého predkolenia na vnútornú fixáciu, zlomeninu hlavy ľavého femuru zaklínenu a zlomeninu proximálneho phalangu malíčka ľavej ruky. U poškodenej sa jedná o polytraumu, pričom všetky zranenia sú v zhode s popísaným mechanizmom zrážky cyklistky s motorovým vozidlom. Tieto zranenia si vyžadujú liečbu a práceneschopnosť po dobu 45-50 týždňov s možnosťou vzniku trvalých následkov. Zranenia, ktoré mala poškodená pri dopravnej nehode utpieť boli ohodnotené na 1135 bodov, čo zodpovedá bolestnému v sume 22.995,10 €.

Ďalej súd vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov ako aj oboznámením sa s vecnými dôkazmi založenými v spise.

Zo záznamu o dopravnej nehode (z č.l. 93-95), zo zápisnice o ohliadke miesta nehody (z č.l. 96-98), fotodokumentácie (č.l. 99-106), z náčrtu miesta dopravnej nehody a z plánu miesta dopravnej nehody (č.l. 107-108) mal súd preukázaný čas a miesto dopravnej nehody, ako aj spôsob, ako k dopravnej

nehode došlo. Zo záznamu dopravnej nehody vyplýva, že k dopravnej nehode malo dôjsť tým, že obžalovaný nezastavil pred prechodom pre chodcov, hoci vozidlo po jeho ľavej strane pred prechodom zastavilo a umožnilo chodcom prejsť cez prechod a prednou časťou vozidla narazil do cyklistky, ktorá prechádzala cez prechod. Zo zápisnice o obhliadke miesta dopravnej nehody okrem iného vyplýva, že rozhladové podmienky v predmetný deň boli dobré, cez deň viditeľnosť nebola znížená vplyvom poveternostných podmienok. Zo zápisu o dychovej skúške (č.l. 109) je zrejmé, že obžalovaný nebol v čase nehody pod vplyvom alkoholu.

Z evidenčnej karty vozidla mal súd preukázané, že vlastníkom motorového vozidla zn. Škoda Octávia, EČ: T., je obžalovaný.

Z lekárskej správy (č.l. 114-128) je okrem iného preukázané, že poškodená pri dopravnej nehode utrpela zranenia, ktoré boli konštatované znalcom Z. S. O. v ním podanom odbornom vyjadrení.

Z evidenčnej karty vodiča - obžalovaného okrem iného vyplýva, že tento má udelené vodičské oprávnenie odo dňa XX.XX.XXXX pre skupiny AM, B1 a B.

Z pripojeného trestného rozkazu Okresného súdu Žilina sp. zn. 0T/109/2020 zo dňa 11.09.2020 vyplýva, že obžalovaný bol týmto trestným rozkazom uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., keďže sa dňa 10.09.2020 ako vodič motorového vozidla odmietol podrobiť vyšetreniu na zistenie, či je ovplyvnený návykovou látkou, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov, výkon ktorého bol podmienenečne odložený a bola mu určená skúšobná doba v trvaní dva roky. Zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní päť rokov.

Zo správ o povesti obžalovaného mal súd preukázané, že obžalovaný má v odpise registra trestov len jeden záznam, a to odsúdenie vo veci Okresného súdu Žilina sp. zn. 0T/109/2020. Okrem toho mal súd z lustrácie centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov (č.l. 242-252) a z evidenčnej karty vodiča (č.l. 110-112) preukázané, že obžalovaný v minulosti spáchal množstvo priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Okrem toho spáchal aj ďalšie priestupky. Z lustrácie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (č.l. 239-241) mal súd preukázané, že voči obžalovanému aktuálne neprebíha iné trestné konanie. Z lustrácie Sociálnej poisťovne (č.l. 238) mal súd preukázané, že obžalovaný je odo dňa 01.10.2019 zamestnaný v spoločnosti E. M., K. Q. X., IČO: XX XXX XXX a poberá pravidelný príjem. Vykonaným dokazovaním bolo spoľahlivo a jednoznačne preukázané, že žalovaný skutok sa stal, je trestným činom a spáchal ho obžalovaný, ktorý je za jeho spáchanie trestne zodpovedný.

Súd pritom vychádzal z výpovedí obžalovaného, svedka P. Z. H., záverov znaleckého posudku vypracovaného znalcom P. S. Z. i zo záverov odborného vyjadrenia.

Očítý svedok dopravnej nehody P. Z. H., ako i obžalovaný, ktorý bol priamy účastník tejto dopravnej nehody, zhodne potvrdili, že obžalovaný ním vedeným vozidlom zn. Škoda Octavia vrazil do poškodenej, ktorá prechádzala cez prechod pre chodcov na svojom bicykli. Obžalovaný pritom sám priznal, že ako sa so svojim vozidlom, s ktorým sa pohyboval v pravom jazdnom pruhu dvojprúdovej cesty, blížil k prechodu pre chodcov, zaregistroval chodcov čakajúcich pred prechodom na ostrovčeku z ľavej strany cesty a taktiež zaregistroval brzdenie vozidla pred prechodom, ktoré sa nachádzalo pred ním v ľavom jazdnom pruhu (zn. Audi Q3, ktoré viedol vodič P. Z. H.), a ktoré aj nakoniec pred prechodom zastavilo. Napriek týmto skutočnostiam obžalovaný hoci ust. § 4 ods. 4 zák. zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, výslovne ukladá povinnosť vodičovi vozidla znížiť rýchlosť jazdy alebo zastaviť vozidlo, ak iný vodič zníži rýchlosť jazdy alebo zastaví vozidlo pred priechodom pre chodcov, aby umožnil prejsť cez cestu chodcom (čo i vodič jazdiaci pred ním v ľavom jazdnom pruhu urobil), sám nielenže pred priechodom nezastavil, ba ani rýchlosť ním vedeného vozidla (čo sám potvrdil) neznižil. V dôsledku porušenia tejto povinnosti vrazil do poškodenej. Poškodená pri nehode preukázateľne utrpela závažné zranenia, ktoré vyžadujú liečbu a práceneschopnosť po dobu 45-50 týždňov s možnosťou vzniku trvalých následkov.

Obžalovaný je rovnako usvedčovaný aj dôkazmi, ktoré vyplynuli zo znaleckého dokazovania. Znalec P. S. Z. stanovil ako príčinu dopravnej nehody nesprávne vyhodnotenie dopravnej situácie obžalovaným. Obžalovaný hoci nemal možnosť dostatočne bezpečne posúdiť situáciu na priechode pre chodcov pre oblasť zakrytého výhľadu, ktorú predstavovalo v ľavom jazdnom pruhu spomaľujúce vozidlo Audi Q3, sám svoje vozidlo nespomaľoval. Tento nereagoval na vzniknutú situáciu ani vtedy, keď už mohol rozpoznať pohyb z oblasti zakrytého výhľadu, osoby - cyklistky, na priechode pre chodcov. Pritom obžalovaný, už keď sa nachádzal vo vzdialenosti približne 30 až 36 m pred priechodom pre chodcov vedel, že vozidlo Audi Q3 pred priechodom pre chodcov spomaľuje, kedy aj on sám, ak by začal brzdiť, mohol komfortne, bezpečne a včas pred priechodom zastaviť.

Týmto konaním obžalovaný porušil ust. § 4 ods. 4 zák. zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a zároveň aj povinnosti, ktoré mu ukladá ust. § 4 ods. 1 písm. c), písm. e), písm. f) zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke.

Obžalovaný sa bránil tým, že vozidlo Audi Q3 mu vytvorilo prekážku v jeho rozhlade, a preto poškodenú na prechode nezaregistroval. Ďalej namietal, že poškodená prechádzala cez prechod pre prechod na bicykli, a preto aj ona porušila povinnosti, ktoré stanovuje zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke. Súd sa s touto obhajobou obžalovaného nestotožnil. K tejto obrane obžalovaného súd opätovne poznamenáva, že obžalovaný hoci sa aj plne venoval vedeniu vozidla, ak mu vozidlo Audi Q3 vytvorilo prekážku v jeho rozhlade, bol povinný pred prechodom spomaliť alebo úplne zastaviť vozidlo tak, aby najskôr situáciu dostatočne vyhodnotil a následne bez ohrozenia iných účastníkov cestnej premávky cez prechod prešiel. Poškodená nevstúpila do jazdného pruhu obžalovaného priamo z krajnice vozovky, ale táto najskôr prešla (z pozície obžalovaného) ľavým jazdným pruhom a až následne vošla do jazdného pruhu obžalovaného. Obžalovaný mal tak dostatok času, aby v predstihu zabránil predmetnej hroziacej kolízii. Pre úplnosť je potrebné doplniť, že vykonaným dokazovaním bol tiež preukázaný čiastočný podiel poškodenej na vzniku dopravnej nehody. Poškodená napriek tomu, že prechádzala cez prechod pred chodcov, prechádzala po ňom nie ako peší chodec, ale jazdou na bicykli. No ani táto skutočnosť nezbavuje obžalovaného trestnej zodpovednosti za spáchaný prečin. Súdu je zrejmé, že zo strany obžalovaného nešlo o jazdu bezohľadnú, ale o jazdu s ľahostajným prístupom k povinnostiam vodiča s tým, že zjavne podcenil danú dopravnú situáciu.

Z hľadiska trestnoprávnej zodpovednosti obžalovaný svojím konaním naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., v spojení s § 138 písm. h) Tr. zák., keďže inému z nebanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona. Formulácia dôležitej povinnosti je zákonodarcom volená tak, aby zahŕňala porušenie všetkých relevantných dôležitých povinností, ktoré páchatelovi vyplývajú z jeho povolania, pracovného zaradenia, zamestnania, postavenia či funkcie, pričom ide o povinnosti, ktoré majú vzťah k ochrane života a zdravia ľudí, a ktoré sú z tohto hľadiska dôležité a uložené zákonom alebo sú obsiahnuté aj v inom všeobecne záväznom právnom predpise alebo aj v konkrétnom príkaze vydanom na základe zákona a spôsobom uvedeným v zákone (rozh. NS SR sp. zn. 3 Tdo 28/2008; ZSP č. 49/2011). Za porušenie dôležitej povinnosti možno považovať porušenie takej povinnosti, ktorej porušenie má za danej situácie podľa všeobecnej skúsenosti spravidla za následok nebezpečenstvo pre ľudský život alebo zdravie, keď teda jej porušením môže ľahko dôjsť k takému následku (Breier a kol.: „Trestný zákon - komentár“, 1964, str. 783; obdobne Rt-31/1966, Rt-38/1975). Objektívne (lekársky) zaznamenaná ťažká ujma na zdraví poškodenej je dôsledkom porušenia dôležitej povinnosti, ktorá obžalovanému vyplývala zo zákona o cestnej premávke. Obžalovaný, ako už súd vyššie uviedol, mal povinnosť vzhľadom na vzniknutú situáciu svoje vozidlo spomaliť resp. až zastaviť, čo nespravil. V danom prípade bolo teda nepochybne preukázané, že obžalovaný porušil dôležitú povinnosť vyplývajúcu priamo zo zákona. Zranenia, ktoré utrpela poškodená špecifikoval znalec a možno ich právne kvalifikovať ako ťažkú ujmu na zdraví - poruchu zdravia trvajúcu dlhší čas, teda poruchu, ktorá si objektívne vyžiadala liečenie či pracovnú neschopnosť po dobu 45-50 týždňov s možnosťou vzniku trvalých následkov (čo potvrdzuje odborné vyjadrenie vypracované znalcom Z. S. O.).

Súd sa zároveň zaoberal aj materiálным korektívom (uvedeným v § 10 ods. 2 Tr. zák.), vzhľadom k tomu, že obžaloba na obžalovaného bola podaná pre prečin. Základným predpokladom trestnej zodpovednosti za prečin je bezpečné zistenie, že konanie nesie nielen všetky formálne znaky prečinu, ale i toho, že ide o prečin aj v intenciách ods. 2 § 10 Tr. zák., čo znamená, že vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, nie je jeho závažnosť len nepatrná (materiálny korektív). V predmetnej trestnej veci mal súd preukázané, že materiálna stránka trestnej činnosti nebola tak zanedbateľná, ako to má na mysli § 10 ods. 2 Tr. zák., ba práve naopak. V tejto súvislosti súd poukazuje najmä na následok trestného činu, keďže protiprávnym konaním obžalovaného došlo k ťažkej ujme na zdraví poškodenej a je pravdepodobné, že poškodenie jej zdravia bude mať aj trvalé následky.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadal na riadne naplnenie účelu trestu v zmysle § 34 Tr. zák., pričom v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadal aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Možno konštatovať, že na strane obžalovaného neexistuje žiadna poľahčujúca okolnosť. Oproti tomu bola zistená existencia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák., keďže obžalovaný spáchal viac trestných činov (v spojení s prečinom v zbiehajúcej veci). Možno tak konštatovať prevahu priťažujúcich okolností u obžalovaného (1 : 0).

Preto súd podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. upravil základnú trestnú sadzbu uvedenú v osobitnej časti Trestného zákona u najprísnejšieho zo zbiehajúcich trestných činov (1 r. až 5 r.) a zvýšil dolnú hranicu o jednu tretinu. Následne súd ukladal trest odňatia slobody v takto upravenom rozpätí trestnej sadzby (2 roky

a 4 mesiace až 5 rokov). Súd uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody (teda aj za trestnú činnosť o ktorej bolo rozhodované v konaní Okresného súdu Žilina sp. zn. OT/109/2020) vo výmere 2 roky a šesť mesiacov.

Výkon uloženého trestu odňatia slobody súd zatiaľ nenariadil, ale určil obžalovanému skúšobnú dobu. Obžalovanému tak súd poskytol priestor, aby počas skúšobnej doby svojím životom preukázal, že je schopný (ochotný) viesť v budúcnosti riadny život a prejavil snahu po náprave spôsobenej škody. Plnenie súbežne uložených povinností bude priebežne kontrolovať probačný a mediačný úradník. Hrozba možného výkonu trestu odňatia slobody, v spojení so súbežne uloženými povinnosťami, by mala byť pre obžalovaného dostatočným motivačným faktorom pre zmenu jeho doterajšieho prístupu k rešpektovaniu práv iných osôb.

Ak by sa po skončení skúšobnej doby (alebo počas nej) predsa len ukázalo, že obžalovaný si uložené povinnosti neplnil riadne a včas alebo inak nevedol riadny život, súd môže rozhodnúť o tzv. premene uloženého trestu odňatia slobody a nariadiť jeho nepodmienečný výkon. Práve a len obžalovaný teda môže svojím správaním (konaním) počas skúšobnej doby ovplyvniť, či bude uložený trest odňatia slobody napokon vykonaný alebo či dôjde (po uplynutí skúšobnej doby) k zahladeniu tohto odsúdenia aj bez jeho reálneho výkonu.

Súd rešpektujúc ust. § 42 ods. 2 veta posledná Tr. zák. uložil obžalovanému za celú zbiehajúcu sa trestnú činnosť trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere päť rokov, teda trest nie kratší, ako mu bol uložený v konaní Okresného súdu Žilina sp. zn. OT/109/2020. Súd tento trest pokladal na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Súd poškodenú s jej nárokom na náhradu škody voči obžalovanému odkázal na civilný proces, keďže ňou uplatnený nárok na náhradu škody nebolo možné z objektívnych dôvodov vyčísliť.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Martin v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v prospech alebo aj v neprospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti jeho vôli.
 - obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech
 - príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ale len v jeho prospech
 - zákonný zástupca, opatrovník a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný zbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v jeho prospech i proti jeho vôli
- Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.